dice licet cõi opinioñ lubentius adheserim hꝺ est in vete
ri translatione exordij verba ecclesiastes filij Dauid Regis
hierlm tractanturqꝫ meo q̃ incuiꝰ hoc subsequenté senté)
tiam hanc ſꝛ vanitas vanitatum et oñia vanitas poene in
singulis comprobant. Cum etenim se mundi hꝺ cuncta fere
oblectamenta gustasse vniuersaqꝫ hoñm consilia cognouisse
ludat multũ eoꝝ aliud esse discernit quam vanitatem //
amoros esse interim ac altius sese quam decet erigentes /
et musqꝫ nõ loquatuleos homũciones ac deniqꝫ peregrinis
quemqꝫ aut actibꝰ aut speculationibꝰ animam inficiente)
reprehendens ac ꝺ poenitentiam reuocans q̃ dum exe
quitur sapientiam mirifice) cõmendat quasi vnicam sit
contra tot aloes habente hanc mundi presumptionem
pharmacum quo amarore infectam gustus potentiam ad
conuenientem trahamus disponem ꝙ hanc denqꝫ virtu
tibꝰ nos consiliat quantum vt ꝓbrigꝫ nõ vulgaris ecom
nistes ita vitioꝝ censor ac moꝝ instructor est nõ minus seruis
quam qui seuerissimus et licet nõmunqꝫ nãlium rerum
ordini ac speculationi alludere videatur quicqd tñ in dice
do habet energie in theologiam redundat.

37ꝙ.

OLympiodorus quidam inter eos nõ despitendi nominis
q̃ sacras ltras illustrare studuerunt in ecclesiasten greca
posteritate reliqt scholia vt nõ poenitende ita rarissime
doctreme Quibꝰ mystice / allegorice / moraliter simul et ad
ltrẽ corticem graue illam ecclesiaste doctrinam tam elu
cidauit perite vt theologum ne maiore an phm dixeris
nõ temere addubites vt em theosophum moralibꝰ sesis
ac succidis ꝓtutum preceptis nõ ĩcõpositum ita nãlium se
cretoꝝ interprete agit longe sspicacissimu) licet illum vtli
tere et possit energia seruꝰ hunc vero vt q̃ eaq̃ exphia
meiduit suo ingemo nõ dedignat̃ /

376.

Zenobius accioiolus florentinus predicatorij institui sectator
Romano vestuit amiculo multo om eruditissima scho
lia q̃ olympiodorꝰ in ecclesiaste attico conflauerat eloq /
in quaqde opa citra controuersiam eruditi sit et benigni /
hominis titulos demeruit illi) nẽpe quod exoticis eruc.